

**Děkujeme za Váš zájem.
Kvůli pokrytí nákladů budeme vděční
za Váš příspěvek.**

**Kódem nabízenou měsíční částku (40 Kč)
lze přepsat na čtvrtletní (120 Kč) či roční (450 Kč)
Děkujeme!**

Na srdci

*(in)formační měsíčník vikariátu
Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka*

1/25

Téma: Odevzdání se Bohu

Doporučený
příspěvek 30-50 Kč

Další setkání Ženy ženám se konalo
v aule pelhřimovského gymnázia
a jeho mottem bylo "Naplněná."

Foto: Hana Moravová

Kolikrát denně sáhnu po mobilu, a kolikrát po Bibli?

Vážení čtenáři časopisu, prožili jsme tu nejkrásnější dobu v roce, setkali se s mnohými přáteli a známými, mnohé si popřáli a opět, ať chceme nebo ne, nastává čas všedních dnů. Čím se loňský rok bude lišit od toho letošního, který je na samém počátku? Někteří vědí, jiní nevědí a někteří nechávají vše na Boží prozřetelnosti.

Kde brát a nacházet životní jistotu, pokoj a klid? Pro odpověď nemusíme nikam daleko chodit. To vše přece máme ukryté v Písmu, kde je vše, jen je umět číst očima víry. Kolikrát jsme si možná říkali, že Bibli vezmeme do rukou a budeme ji systematicky číst, den po dni, měsíc po měsíci.

Rok, který je před námi, je rokem výzvy. Jubilejní rok 2025, rok mimořádných milostí. Svätý otec Augustin říká: „Tolle lege!“ „Vezmi a čti!“ Co nám brání začít? Kolikrát jsme si už říkali, že se do toho dáme, ale nakonec jsme selhali. Nejtěžší je začít, pak už to jde. Říká se, že každý by měl za život alespoň jednou knihu knih přečíst. Jiný praví, že by ji měl každý přečíst jednou za rok.

Současný člověk má oproti předchozím generacím velkou výhodu. Má Písmo svaté v rodné řeči, je cenově dostupné a nakonec je může mít i v mobilní aplikaci, je k nalezení tady a teď. Jak říká myslím papež František: Kolikrát za den sáhne po mobilu, tolikrát bychom měli sáhnout i po Bibli. Není na tom něco pravdivého? Ptám se nakonec i sám sebe, jak to vlastně mám. Není jednou za život přečíst Bibli málo? A nestačí se jen chlubit: „Už jsem ji přečetl!“ Jde o to, jestli vím, co jsem četl, a co si z toho pamatuji. Tak jako denně potřebujeme jíst a pít, tak i naše duše potřebuje z něčeho žít. Modlitba, svátosti a slovo.

Možná nezačínejme číst Bibli sami, ale s někým druhým - manželem, manželkou, kmotrem, známým, kolegou... A vzájemně se povzbuzujme, sdílejme se, jak nám to jde nebo nejde a chtějme společně udělat to, o čem tak dlouho mluvíme. Uved'me slovo ve skutek.

P. Petr Vavřinec Konopík, farář v Novém Rychnově

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Registrace: MK ČR E 24463.

Příští uzávěrka: 17. 1. Jedno číslo vyjde asi na 40 Kč. V nákladu 600 kusů tiskne Rain, Jindřichův Hradec. Děkujeme za příspěvky.

Výběr z liturgického kalendáře - 1/2025

1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
2. Sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů
3. Nejsvětější Jméno Ježíš
5. Druhá neděle po Narození Páně
6. Slavnost Zjevení Páně
7. Sv. Rajmunda z Penafortu, kněze
12. Svátek Křtu Páně
13. Sv. Hilaria z Poitiers, biskupa a učitele církve
17. sv. Antonína, opata
18. Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
19. Druhá neděle v mezidobí
20. Sv. Šebestiána, mučedníka
21. Sv. Anežky Římské, panny a mučednice
22. Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24. Sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
26. Třetí neděle v mezidobí
27. Sv. Anděly Mericiové, panny
28. Sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
31. Sv. Jana Boska, kněze

Z osobností měsíce: svatý Jan Bosco

Narodil se roku 1815 v italské Becchi chudým rolníkům.

O otce přišel ve svých dvou letech, vychovávala ho matka se dvěma staršími bratry. Ve snu se mu zjevil muž v bílém, který řekl, že zlo přemůže jedině láskou a radostí.

Naučil se akrobatická čísla, které přerušoval modlitbou a písněmi, a tak do lidí zaséval dobro a lásku k Bohu. Školu

kvůli práci navštěvoval pouze v zimě, mnohým neunikla jeho moudrost. Nakonec i přes mnohé obtíže vstoupil do semináře. R. 1841 přijal kněžské svěcení a začal se věnovat nejzanedbanějším hochům v Turíně. O pět let později založil první oratoř sv. Františka Saleského a zasadil se o vznik kongregace salesiánů. Papež Pius IX. ji schválil roku 1874. Apoštol mládeže a průkopník misijního hnutí zemřel 31. ledna 1888. Světec je spojen s Křemešníkem, kde nalezneme jeho nejstarší sochu v Čechách, ale také s Chvojnovem.

(tb)

Kalendárium - náš vikaritát

Horní Cerekev a okolní farnosti

14. 2., 20.00 - KD Veselá, Farní ples (**viz plakát**)

Chvojnov a okolní farnosti

1.1., mše svatá - Chvojnov 8.00, Vyskytná 11.00, Zachotín 9.45.

3.1., 18.00 - Chvojnov, 1. pátek v měsíci (mše svatá, adorace k Nejsvětější Svátosti)

10.1., 18.00 - Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi

17.1., 17.00 - Chvojnov, adorace před Nejsvětější Svátostí, 18.00 - mše svatá

18.1., 19.00 - Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

Pelhřimov

3. 1., 22.00 - farní sál, Modlitby mužů

4. 1., 7.30 hod. - Živá růže

4. 1., 20.00 hod. - modlitba celého růžence (jako odpověď na Mariinu výzvu z Medžugorje)

5. 1., 16.00 - chvály v kostele s kapelou NOvý Eden (**viz plakát**)

úterý 7. 1.; 14. 1.; 21. 1.; 28. 1., 19.00 hod. - společná modlitba chval, díků, přímluv s písní a sdílením i krátkým vyučováním v sále na faře středy 8. 1.; 15. 1.; 22. 1.; 29. 1., po mši sv. (cca 18.40) - modlitba růžence na faře

8. 1.; 22. 1., po mši sv. (cca 18.45) - biblická hodina, učebna na faře

9. 1.; 23. 1., 19.00 hod. - společenství mužů v sále na faře

10. 1., 18.00 hod. - kalvárie, Tříkrálový koncert (**viz plakát**)

16. 1.; 30. 1., 19.00 hod. - společenství žen v sále na faře

17. 1.- 19. 1., čtyřicetihodinová adorace v sále na faře, 18.30-20-30 h společná adorace Modlitby matek - ráno v 7.30 hod. mše sv.

společenství Modlitby matek - v sále na faře

18. 1., 18.00 hod. - Mariánské večeřadlo v kostele (**viz plakát**)

19. 1., 9.00 hod. - tzv. „dětská“ mše sv. v kostele sv. Bartoloměje, po ní farní kavárna v sále na faře a hry pro děti na faře

24. 1., 21.00 hod. - modlitba celého růžence (jako odpověď na Mariinu výzvu z Medžugorje), kostel

31. 1., 19.00 hod. - divadlo L. Lipského, na divadlo zve Matice kře-mešnická (**viz plakát**)

Náš spolupracovník, stahování z webu a noví čtenáři

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

Mám na srdci tyto tři věci:

1) Už jste si asi všimli, že se pod texty čím dál častěji objevuje šifra

(tb) nebo podpis **Tomáš Březina**. Ano, Tomáš Březina ze Služátek mi čím dál víc pomáhá s tvorbou časopisu, i když je kromě své práce v Charitě hodně vytížený ve chvojnovské farnosti (varhany, chvály, práce s mladými). Jsem za to vděčný, jednak třeba seriál o farnostech bych bez jeho pomoci zvládal horko těžko, a jednak s ním můžu konzultovat některé koncepční věci, do kterých přináší pohled mladší generace.

2) Koncepční záležitosti se řešily také na podzimní redakční radě časopisu. Jednou z nich je doladit pravidla plateb za časopis. Vyvěšením zpravodajů na webech ve formátu PDF došlo k poklesu odběru tištěných časopisů. To ale nejde vyřešit tím, že tiskárna bude tisknout méně výtisků – jednak tam neplatí přímá úměra (při poklesu výtisků o 10 % se cena nesníží o 10 %, ale maximálně o 5%, protože když už se rozběhnou tiskařské stroje, vyplatí se tiskárně tisknout co nejvíc) a jednak náklady na výrobu netvoří jen samotný tisk.

Pokud by dál výrazně rostl počet lidí, kteří zpravodaj budou zdarma číst na webu, bude se tím zdražovat pro ty, kdo ho čtou v papírové podobě. Už jsme na titulní straně upravili doporučené rozmezí příspěvku (podle ekonomické situace čtenáře) na 30-50 Kč. A chceme apelovat na ty, kdo stahují časopis na webu a zatím nepřispívají do „kasičky“ své domovské farnosti, aby i oni podpořili jeho výrobu. Proto se při stahování zpravodaje zobrazí **výzva k finanční podpoře** formou QR kódu, resp. číslo účtu, na které mohou přispět. Částku necháváme na dotyčném – měsíční podpora je 40 Kč, čtvrtletní 120 Kč a roční 450 Kč.

3) Dobrou zprávou je, že pokles odběru tištěných časopisů může částečně vyvážit to, že zájem o odběr projevili **farníci ze Senožat**. Ty patří už do humpoleckého vikariátu královéhradecké diecéze. Ovšem působí tam P. Ján Augustin Grambal a máme tam ochotného koordinátora v osobě Evy Jurečkové, čímž by se daly překonat administrativní potíže (distribuce, platby) s tím spojené. **Jan Mazanec**

Leden

4

2025

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

Komorní pěvecký sbor LUMEN PACOV

Kostel sv. Tomáše Becketa
Nová Cerekev

16:00

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025

Každá koruna
pomáhá

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

PĚVECKÉHO USKUPENÍ ŘEKNI VŠEM

10. 1. 2025, 18:00

KAPLE SV. KŘÍŽE – KALVÁRIE V PELHŘIMOVĚ

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

PŘÍSPĚVKEM PODPOŘÍTE TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Tříkrálový pochod na Křemešník

NEDELE 5. LEDNA 2025

Akce probíhá ve prospěch Charity Pelhřimov a její Tříkrálové sbírky.

Výchozí místa:

1. Masarykovo náměstí Pelhřimov (u kašny), 8.30 - 10.00
Pro případné zájemce: hromadný odchod v 9.00 hod.
2. Proseč pod Křemešníkem - Farma Hrnčíř, start 10.00 - 11.00
(Prohlídka stájí s koňmi).

Přijít lze i odjinud.

Trasa: po červené turistické značce: Pelhřimov náměstí - ulice U Splavu, Wolkerova, parkoviště u hřbitova - samota Na Nivách - Proseč pod Křemešníkem (Farma Hrnčíř - komě) - Slunečná paseka (ohýnek) - křížová cesta - Křemešník.

Zpět do Pelhřimova:

Zdarma svoz autobusem v 15.00 a 15.45 ze zastávky pod sjezdovkou (Křemešník).

Cestou 2 krátké zastávky:

- a) Proseč pod Křemešníkem (Farma u Hrnčířů - s případnou prohlídkou stájí)
- b) Slunečná paseka - pelhřimovští skauti - oheň, guláš z kotlíku - buřty vlastní

Program na Křemešníku

- 12.00 - 14.00 - fotografování s Kašparem, Melicharem a Baltazarem (Tříkrálová sbírka)
- Možnost výstupu na rozhlednu Pipalca (na vlastní nebezpečí)
- 12.45 - komentovaná prohlídka kostela Nejsvětější Trojice mimořádně spojená s prohlídkou větrného zámku (12.00 - 14.00)
- Poutní hotel Křemešník - teplé nápoje v ambitech. I jejich zakoupením přispějete na Tříkrálovou sbírku.

- Ve 14.00 na závěr akce proběhne v kostele dvacetiminutové zpívání koled (ZUS), zakončené společným zpěvem písně „**My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví všinujem vám**“.

Pamětní listy pro účastníky pochodu v ambitech.

Na akci určené všem, ale především rodinám, spojují své síly:

Agentura Dobry den, Rostislav Čech, Matice Křemešnická, Charita Pelhřimov, Poutní hotel Křemešník, Klub českých turistů, Pelhřimovští skauti, Město Pelhřimov, Farma Hrnčíř, Kulturní zařízení města Pelhřimova, Základní umělecká škola.

Kontakt: www.dobryden.cz

DD
DEJVICKÉ DIVADLO

Matice Křemešnická o.p.s. Vás zve

31. 1. 2025 v 19 H

v divadle Lubomíra Lipského v Pelhřimově
na představení

LUIGI PIRANDELLO

**KAŽDÝ
MÁ
SVOU
PRAVDU**

REŽIE MICHAL VAJDIČKA

Prodej lístků
na webu
Matice
Křemešnické

© 2025 DD

FARNÍ

Valentýnský

PLES

ve Veselé

14. 2. 2025 20:00

vstupné: 200,-

obj. lístku u:

L. Markové

728 436 818

předtančení:

DanceArt

hraje:

kapela Great

Pořádají

hornocerekvické farnosti

CHVÁLY v klášterní kapli v ŽELIVĚ

03/01/25

19-21 hodin

*Haleluja. Je tak dobré
Bohu našemu pět žalmy,
rozkošná a líbezná je chvála.
Žalm 147:1*

Pořádá Spolek
Hnízdo ve spolupráci
s klášteřem Želiv
a bratry premonstráty

Mariánské večeřadlo

18.1.2025 v 18 hodin

15.2.2025 v 18 hodin

*Kostel sv. Bartoloměje
v Pelhřimově*

...nakonec mě Neposkyrněné Srdce zvítězí!

CHVÁLY

s kapelou Nový Eden

5.1.2025 16:00

kostel sv. Bartoloměje
Pelhřimov

"Okuzte a vizte, jak dobrý je Hospodin, blaze člověku, jenž doufá v něj!"
(Ž 34, 9)

svátost smíření rozhovor s knězem přemluvná modlitba

CHVÁLY

ve Chvojnově

18/1/25

19.00

FARNÍ KOSTEL

svátost smíření

rozhovor s knězem

přímluvná modlitba

farnost_chvojnov

SEMINÁŘ

Život v Duchu

Termíny setkávání - Pelhřimov fara:

Úterky 18.45 – 20.45 (od 14. 1.), čtvrtky–19- 21.00 (od 16. 1.)

Zakončení: 30. 3. Kromě pravidelných setkání ještě toto:

NE 16. 2., 15.00 společné slavení svátosti smíření

NE 2. 3. 15.00 – modlitba za vylití darů Ducha svatého

Přihlaste se do neděle 5. ledna v sakristiích svých kostelů.

Modlitební skupinka Sepni ruce

Vážení čtenáři, rád bych vás seznámil s naší modlitební skupinkou Sepni ruce. Skupinka byla založena před více jak rokem, kdy jsme se začali modlit za nemocné. Základní myšlenkou je, jak jsem zmínil modlitba za nemocné, ale máme i jiné modlitební úmysly (vztahy v rodinách, rizikové těhotenství, modlitba za zemřelé...)

Naše skupinka funguje **přes aplikaci WhatsApp**. Pokud by někdo z vás měl zájem vložit modlitební úmysl na naší skupinku, můžete psát nebo volat na telefon **721 381 499** . Stačí napsat křestní jméno a úmysl, na který se máme modlit, např. onkologické onemocnění, operace atd.

Petr Blažek, Pelhřimov

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

10. - 12. 1., Svatý Hostýn, seminář o vnitřním uzdravení
- seminář vede P. Václav Čáp

10. - 11. 1., Lomec, 24hodinovka pro zemědělce - provází
P. Pavel Němec, kněz z farmářské rodiny, vystudovaný zemědělec.
Akce pro ty, kdo obdělávají půdu, chovají zvířata, pěstují plodiny.

17. - 19. 1., klášter Želiv, víkend pro ženy - seminář vede Marek
Novák a další hosté. Přihlášky přes webový formulář do 3. ledna.

**17. - 19. 1., Albeřice, expedice Arctos 1, víkend pro tatínky s dětmi
(6-13 let)** - výpravy, hry, příroda

17. - 19. 1., DCM Ktiš, Chill out - adorace, procházky, ergoterapie,
deskovky, odpočinek.

31. 1. - 1. 2., Banská Bystrice, Godzone - Nespútaná - konference pro
ženy (adorace, modlitby, svědectví, chvály), hosté: J. Slovák, Espé, S.
Magušinová, K. Rajská, K. Gunárová, L. Rišová

14. - 16. 2., Svatý Hostýn, duchovní obnova pro všechny - seminář
vede P. Jan Mach

21. - 23. 2., klášter Želiv, víkend pro ženy - seminář vede Marek
Novák a další hosté. Přihlášky přes web do 7. února.

28. 2. - 2. 3., DCM KTiš, postní duchovní obnova - v časech 15-19
hodin, více na webu akce. .

**13. - 16. 3., klášter Svatá Hora, exercicie pro zdravotníky a ty, kdo
pečují o druhé** - vede P. Alois Křišťan

13. - 18. 3., klášter Želiv, Otcovo srdce s CZ týmem - seminář je
zaměřený na zakoušení Boží Otcovské lásky, dobroty. Přihlášky přes
web do konce února.

Na Ženy ženám nechyběly chvály a svědectví, i bazar

V sobotu 7. prosince 2024 se v aule pelhřimovského gymnázia uskutečnilo další setkání Ženy ženám, tentokrát s tématem „Naplněná“. Atmosféra od první chvíle vyzařovala radostí, dobrou náladou a krásnou vánoční výzdobou, která vytvářela sváteční prostředí.

Program zahájilo úvodní slovo od Leony Smrčkové, která nás uvedla do tématu setkání – co si vpouštíme do našeho života a čím naplňujeme svá srdce, a podělila se s námi i o svědectví ze svého života. Na úvod navázala mše svatá, kterou pro nás sloužili naši kněží P. Josef Sláčík a P. František Žák. Po mši nás čekalo bohaté občerstvení, které připravily samy účastnice. Mohly jsme ochutnat rozmanité dobroty, přitom si popovídat a navzájem se povzbudit.

Součástí setkání byl také prodej domácích výrobků a secondhand oblečení. Byla to skvělá příležitost nakoupit originální dárky nebo si udělat radost nějakým novým kouskem oblečení do šatníku, a podpořit tak nemocnou holčičku z našeho vikariátu.

Dalším bodem programu byl gauč talk, během kterého s námi dvě ženy sdílely své osobní příběhy ze života s Bohem. Následovalo svědectví paní Ruth, která se s námi podělila o své hledání a nalezení cesty k Bohu. Celé odpoledne bylo zakončené společnými chválami, během kterých měla každá žena možnost reálně pojmenovat a předložit Bohu to, co není od Něho, čeho se chce zříci, a odevzdat to do Jeho rukou. Nevyhnutelným, následným krokem pak bylo osobní rozhodnutí pro Pána a plnění svého života Jeho záležitostmi. Celý večer bylo možné využít přímluvnou modlitbu, rozhovor s knězem a svátost smíření.

Společně strávený čas nám všem velmi rychle utekl a celé setkání pro nás bylo krásným povzbuzením. Při odchodu si každá z nás odnášela malý dárek: hrneček s nápisem "Napln mě, Pane" - jako připomínku toho, čím máme plnit svůj život.

Chtěly bychom poděkovat každému, kdo se na přípravě a průběhu této akce jakkoli podílel, vážíme si každé pomoci!

Za přípravný tým Tereza Medová

Foto: Hana Moravová

Dnes v růžovém ústavu,
máme ženskou oslavu.
Přemýšlejte, ženy milé,
čím se denně naplníme.
Máte rády čokoládu,
maso nebo marmeládu?
Plníte se jimi samy,
nebo jenom myšlenkami?
Důležité velmi je,
na co denně myslíme...
Na blbosti, na kraviny,
trápíme se svými stíny...
Když začneme u Boha,
rozjasní se obloha...
není to jen kamarád,
nejvíc ze všech má nás rád!
On je Taťka milující,
pro nás úsměv má na líci!
My jsme přece dcery Krále,
včera, dnes a dále stále!
Děkujem, Tatínku Králi,
za Tvé dary, za Tvou lásku,
kterou můžem býti denně,
až po okraj naplněné!!!

Leona Smrčková

Všichni jsme povolání být svatí - duše spravedlivých

Teprve nedávno jsem se setkala s poklady duchovního života. Otevřela jsem své srdce a nechala jsem vstoupit Ježíše. Jezdím na semináře a různá duchovní cvičení, kde objevuji Boha a setkávám se s ním. Ráda bych se s vámi podělila o jednu malou práci, kterou jsem napsala na víkendovém semináři který nesl název: Všichni jsme povolání být svatí.

ŽALM

Pane, kdo jsi?
Pane, kde jsi?
Pane, co jsem já?

Zapěji píseň svou,
kde láska má naději, svou hledám lásku.
Hledám smír.
Kde hledat? Kam se obrátit?

Ty pane vidíš ubohost mou,
stydím se před Tebou.
Nahá se schovávám, klid svůj nenalézám,
Ty do srdce mého vidíš,
Tvé oči jsou uhlíky vřelé.
Zahříváš, nahotu mou omýváš,
Láskou mne oblékáš.

Můj šat je z purpuru,
tělo mé zahalí, již nemám ostudu.
Ty všechny znáš, nic o nich neříkáš.

Píseň svou zavoláš, do dálky line

se, jak světlo
sluneční při ranním svítání.
Hřeje ta záře Tvá, podivně
vzdálená,
ruku máš zdviženou k přijetí
člověka.
Tot' pravda známá je zdaleka.
Ty jsi mi náplastí na všechny
bolesti.
Ty jsi mi stromem mým, rostoucím
k radosti.
U pramene vody právě svítá,
každý pták to dobře vnímá.
Kde láska, tam mír.
Kde láska, tam krása.
Kde ptačí vzdychání, tam odpověď
se nachází.

Láskou mne oblékáš,
už tma mne nehalí.
Vždy hledám to ptačí volání.
Lásko, kde jsi? Kam jsi se
schovala?
Do bláta upadla, celá se zničila.

Hledám ten dům, který byl na
stráni,
hodiny byly v něm, tloukly mne do
uší.
Trápím se nad ztrátou lásky své.
Bolest je ničivá, propadám
zoufalství,
nikde se nenajde peříčko pro štěstí.

Sedím a přemítám o lásce
pravdivé,
v kostele zaznívá AVE MARIA

a jeho AMEN přeslavné, srdce mi
otvírá.

Kde je ten svatý, co tu má být?
Nikde ho nevidím.
Je mi tak smutno, zoufale bolavo,

Pane můj, ukaž se,
vezmi mne k lásce své, kde je mi
vesele.

Chodím a hledám Tě!
Duše má volá, volá a volá ...
Kde že ten svatý je?
Je v lidské podobě, možná ho
nepoznáš,
možná ho nevidíš.
Já v srdci svém místo si vyhradím.

Když v lásce přichází, za ruku
vede stydlivost opadá.
„Pán bůh Tě miluje, On je věrný.
Ta slova nelásky už o Něm neříkej.“
Jak milé, laskavé.

Ty jsi ten, který mne porodil,
na svět mne dopravil.
Ty jsi ten, který kroky mé vede.
Svatozář lidskosti, atribut víry své,
v Ježíše změněné.
Ty jsi ten průkopník, Ty jsi ten
pastevec,
Ty lásce té věrný jsi navždycky.

Modlitba nádherná v život se
promění,
když s láskou o tichu v pokoře
hovoříš.

Dar lásky života, ten mne už provází,

S úctou si vzpomenu na to své
zrození.

Radost se rozprostře, když se teď
ohlédnu,
na chvíli zamyslím, na Tebe
vzpomenu.
Omamná vůně Tvá v srdci se uhnízdí
a lásku od Boha v poznání uvedu.

Lehký Tvůj nadhled a humor
svébytný,
toť atribut lásky Tvé, na zemi
chráněné,
chráněné území přináší pokoru,
v srdci svém nacházím tu pravou
čistotu.

Bože, Ty jediný do srdce uvidíš,
Ty lásku přinášíš a radost v duši mé,
místo si nalezne.

AMEN, AMEN volám k nebi,
ruce spínám vděčností,
když srdce mé se láskou vší
u Tebe nasytí.

Svatost je od Boha, do nás je vložena.
Hledej a najdeš ji.
Pozor dej, ať cestu neztratíš!
Posil se od druhých svatostí
laskavou.

Ať zvony zní, na Tebe volají:
„Poutníče života, svatost máš v srdci
svém,
rozpomeň na lásku a v náručí Otcově,
dej duši spočinout!“

AMEN

Alena Matiašková, Pelhřimov

Adventní setkání v Horní Cerekvi s P. Kacou

Poslední chvály podpořily projekt Teplo Babičkám

Každý měsíc se scházejí farníci z Chvojnova ke společné modlitbě chval, kterou pořádá společenství místních mladých věřících. Poslední chvály roku byly již potřetí spojeny s dobročinnou sbírkou a vybrané dary podpořily projekt Teplo Babičkám 2024. Nezisková organizace Chuť pomáhat vyhledává od roku 2014 v opuštěných vesnicích podél bojové fronty na Ukrajině staré lidi a pomáhá jim v jejich nelehkém životním údělu. Staré babičky často již nikoho nemají. Organizace jim v průběhu zimy obstarává teplo v podobě briket, aby nezmrzly, a přináší jim vzácný kontakt se světem, útěchu a podporu. Během večera chval se vybralo krásných 26 107 Kč.

Děkujeme kapele NOvý Eden, která na poslední chvíli neváhala chvály doprovodit. Všem příchozím pak děkujeme za společnou modlitbu a štědrost. Jsme rádi, že díky vaší podpoře můžeme patřit k dalším 5000 dárcům tohoto projektu.

Tomáš Březina

Foto: Terezie Medová

Sv. Mikuláš vybídl děti, ať rozdávají radost, úsměv a lásku

Také letos navštívil chvojnovskou farnost sv. Mikuláš. Stalo se tak v pátek 6. prosince při dětské mši svaté. Setkání přineslo radost nejednomu dítěti. Svatý Mikuláš, světec otevřeného srdce a mistr v obdarování, přinesl požehnání a děti vybídl, aby se nebály následovat jeho konání všude kolem sebe a aby také rozdávaly radost, úsměv a lásku. Na závěr děti potěšil drobným dárkem. **Lenka Březinová**

Foto: Tomáš Tunkl

Rorátní snídaně v Kamenici nad Lipou

Foto: Marie Maryšková

Roráty (z latinského *rorate* „rosu dejte“) představují specifickou podobu ranní mariánské mše v době adventní. Typické české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí, nemají v evropské kultuře obdobu. Pro roráty je příznačné střídání chorálního zpěvu a menzurálních písní.

Původ rorátních mší lze hledat v době vlády Karla IV. Panovník zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice liturgického zpěvu, a to zvláště v prostředí utrakvistickém. Rorátní zpěv provozovala zvláště literátská bratrstva.

1 Rorate, cæli, desu - per,
et nubes pluant jus - tum:
aperi - á - tur ter - ra,
et géminet Salvátorem.

**Kněží a jáhnové, katechetky
a katecheti, redaktoři
a pracovníci vikariátu
přejí všem čtenářům
požehnaný
jubilejní rok 2025**

Bůh dělá zázraky úměrné naší důvěře v něj

Don Dolindo Ruotolo (1882-1970) byl neapolský kněz, který žil a zemřel v pověsti svatosti. Díky velkým pokořením a utrpení, které se stalo součástí jeho života, žil v plné důvěře v Boží prozřetelnost a lásku. Napsal úkon odevzdání se Bohu proti trápení, jak mu ho sdělil sám Ježíš (níže). Z něj pak vznikla novéna odevzdanosti.

Proč se tak staráte a znepokojujete? Přenechejte mi starost o své záležitosti, a všechno se uklidní. V pravdě vám říkám, že každý úkon opravdové, hluboké a úplné důvěry vyvolá účinek, který požadujete, a obtížná situace se vyřeší. Důvěřovat mi neznamená se nejprve soužit, bouřit se, zoufat si a pak se teprve obrátit na mě v modlitbě plné neklidu, abych spěchal za vámi. Důvěřovat mi znamená změnit neklid v modlitbu. Důvěřovat mi znamená klidně zavřít oči své duše, odvrátit svou mysl od trápení a odevzdat se mi slovy: „Postarej se o to Ty!“, abych jednal jen já.

V rozporu s důvěrou je starost, zmatek, přemýšlení o důsledcích záležitosti. Je to podobný zmatek, jako když se děti domáhají, aby se matka postarala o jejich záležitosti, a přitom to chtějí zařizovat samy a překážejí tak svými nápady a vrtochy její práci.

Zavřete oči a dovolte mi pracovat, myslete jen na přítomnost a od budoucnosti se odvráťte jako od pokušení. Opřete se o mne a věřte v moji dobrotu, a já vám přísahám při své lásce, že když v takovém postoji řeknete: „Postarej se o to Ty!“, já to zcela zařídím, potěším vás, uklidním a povedu. A když vás musím zavést do života, který je jiný než ten, v jakém byste se rádi viděli, nesu ve své náruči, budete jako děti, které spí v matčině náruči.

To, co vás znepokojuje a vytváří vaše utrpení, je vaše rozumování, vaše přemýšlení po svém, vaše nápady a vůle za každou cenu si poradit s tím, co vás trápí.

Co všechno bych neudělal, když se duše ve svých duchovních i hmotných potřebách obrátí na mne a řekne: Postarej se o to Ty!, zavře oči a uklidní se! Jen málo milostí obdržíte, když se trápíte a snažíte, abyste je získali. Ale obdržíte jich mnoho, když vaše

modlitba představuje úplnou důvěru ve mne. V utrpení prosíte, abych konal, ale tak, jak toužíte vy. Obracíte se na mne, ale chcete, abych se přizpůsoboval vám. Nebuďte jako nemocní, kteří prosí lékaře o vyléčení, ale sami mu vše ordinují. Nepostupujte tak, ale modlete se, jak jsem vás naučil v modlitbě Otče náš: posvěť se jméno Tvé, to znamená buď veleben v této mojí nouzi; přijď království Tvé, to znamená, ať se všechno přičiní o slávu Tvého Království v nás a ve světě; buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi, to znamená Ty rozhoduj v této potřebě, učiní to, co Ty pokládáš za nejlepší pro náš časný i věčný život.

Jestliže mi opravdu řeknete Buď vůle Tvá, já přijdu s celou svou všemohoucností a vyřeším i nejobtížnější situace. Když vidíš, že tvoje potíže se zvětšuje, místo aby se zmenšovala, netrap se a zavři oči a řekni mi s důvěrou: „Postarej se o to Ty!“ Vložím se do té záležitosti jako lékař, a dokonce, bude-li třeba, udělám zázrak. Vidíš, že záležitost se zhoršuje? Neztrácej ducha! Zavři oči a řekni: Postarej se o to Ty! Říkám ti, postarám se o to a není účinnějšího léku než zásah mé milosti. Postarám se o to, jen když zavřeš oči.

Nemůžete spát, všechno chcete zhodnotit, vypátrat, na vše myslet, a tak důvěřujete lidským silám nebo co horšího: důvěřujete jen lidskému

zásahu. A to překáží mým slovům a mému příchodu. Ó, jak toužím po vaší důvěře, abych vám mohl prokázat dobrodiní, a jak mě zarmucuje, když vidím, jak jste pobouřeni.

K tomu vlastně směřuje satan: aby vás pobouřil, aby vás skryl před mým působením a hodil vás na pospas lidskému konání. Proto důvěřujte pouze mně, svěřte se mi se vším. Dělán zázraky úměrné vaší důvěře ve mne, a nikoliv úměrné vašim starostem.

Když se nacházíte v úplné bídě, vylévám na vás poklady svých milostí. Jestliže máte svoje zásoby, třeba nevelké, a staráte se, abyste je získali, pachtíte se za přirozeným průběhem věcí, kterému často překáží satan. Žádný člověk, který uvažuje jen podle lidské logiky, neudělal zázrak. Božským způsobem koná ten, kdo důvěřuje Bohu.

Když vidíš, že tvoje záležitosti se komplikují, řekni se zavřenýma očima: Ježíši, postarej se o to Ty! Tak si počínej ve všech svých potřebách. Počínejte si tak všichni, a uvidíte velké, ustavičné i tiché zázraky. To vám přísahám při své lásce.

Jack Baumgartner:
Jakob zápasí s Bohem

Zápas s Bohem místo odevzdání se je plýtvání silami

Snad ze všeho nejtěžší je věřit, že Bůh dovede též použít a změnit naši vnitřní chudobu. Přesto je to právě ona, která se může stát nejvěrnějším Božím služebníkem. „Kůň vyrábí v stáji hnůj,“ píše Tauler (1300-1361). „Sám o sobě je hnůj odporný a zamořuje vzduch. Tentýž kůň však hnůj s námahou odtáhne na pole, které vydá úrodu. Tvoje chyby, které v přítomnosti nedokážeš napravit a které se ti nikdy nepodaří zvládnout, jsou hnojem. Vzchop se a pilně jej přenášej na láskyplná pole Boží vůle v **upřímném odevzdání**. Rozptyl svůj hnůj po této zemi a z tvého odevzdání vyrostou lahodné plody.“

Občas může Bůh působit krutě. Člověk může mít dojem, že právě Bůh je velkým trýznitelem. Avšak trápí-li Bůh člověka, je to proto, že jeho milosrdenství je nezměrné. On stále věří, doufá, zkouší vše, jak nás přimět, abychom se poddali. Místo abychom si mysleli o Bohu, jak je nemožný, máme mu být vděční, že nikdy neztrácí odvalu.

Bůh nás zná. Ví, jak jsme zarytí sami do sebe a jaký máme sklon stavět do středu své vlastní já, i v lásce. Bůh je si vědom, že dá-li nám příliš záhy a příliš dlouho vnímat svou líbeznou přítomnost, budeme se svou láskou k Bohu nadmíru spokojeni a budeme na ni myslet víc než na Boha samého. Libost Boží nás může dovést k tomu, že na Boha zapomeneme. Boží láska k nám nutí Boha, aby se zdánlivě stáhl zpět a tím odstranil naši sebelásku a pýchu. Ta zahyne hladem a teprve pak se těžiště přesouvá od člověka k Bohu, Bůh se může bez rizika sdílet.

Bůh zná dokonale naše potřeby; co nám dává, je přesně vyměřeno podle toho, co je nezbytné pro naši existenci. Když si něco vymáháme, činíme tak ze stanoviska nároků, které si sami namlouváme.

Kdo se dá dobrovolně vést Bohem, kráčí velmi přímou cestou. Ušetří si nekonečně času a námahy. Většina křesťanů vynakládá velkou část energie na zápolení s Bohem. Jakmile se přestanou vzpouzet, uvolní se obrovské množství energie. Najednou kráčíme rychleji a jsme veselejší. Vzpouza proti životu způsobuje vnitřní křeč, která je příčinou neštěstí. Jakmile se křeč uvolní, všechno je snazší.

Frustrace vzniká, když nedostaneme to, o čem si myslíme, že to musíme mít. Kdo spoléhá na to, že vše řídí Bůh, není nikdy zklamán. Protože když nedostane to, co si přál, ví, že to nepotřebuje.

Z knihy W. Stinissena Otče, odevzdávám se Ti (www.vira.cz)

Předejme Pánu klíč. Pustíme ho do denních potíží

Jedním z hledisek, které jsou důležité pro hluboký křesťanský život, je to, zda je Ježíš Pánem mého života. Na to si každý musí odpovědět sám. Jistě, dá se odpovědět: ano, modlím se, navštěvuji mše, chodím ke svátostem, snažím se žít podle evangelia - ale je to všechno? Stačí mi to?

To, jestli je Ježíš Pánem našeho života, můžeme vyjádřit různými obrazy: Je mnoho lidí, kteří Ježíše přijímají v domě svého života jako hosta, to znamená vyhrazují mu pokoj pro hosty. A může to být pěkně zařízený pokoj. Ale půda a sklep se vším harampádím a všechno špinavé nádobí zůstávají před ním uzavřeny.

Nebo mnozí řeknou: „Pojď Ježíši, jed' se mnou v autě mého života. Udělej si pohodlí na zadním sedadle, případně si sedni i vpředu. A když nebudu vědět, jak dál, nebo mít poruchu, můžeš mi pomoci.“

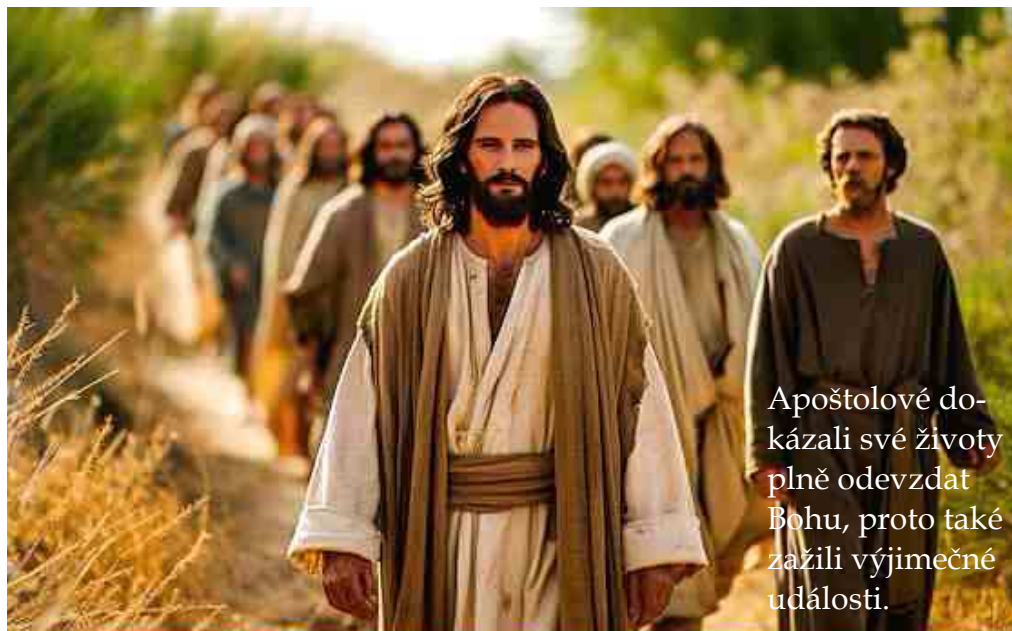
Ve skutečnosti nám přijde zatěžko přenechat mu kontrolu nad naším životem. Chceme být nezávislími. Chceme jet tak, jak se nám to hodí. Ale protože jsme nezkušení jezdci, stanou se „nehody“. Ježíš nás ale nikdy nenutí, abychom mu předali řízení. Jen čeká a zve: „Dej mi klíče, nech mne řídit. Budeš pak v bezpečí a neunavíš se.“

Jaromír Jágr si v jedné reklamě stěžoval, že prý mu „zatajili, že existují elektrokola“. Ještě větší podraz by bylo ho na elektrokolo posadit a zatajit mu, že má motor a jak se zapíná. Jet na elektrokole bez motoru je totiž mnohem větší dřina než na obyčejném kole.

Spousta lidí podobně vnímá křesťanský život: jako zátěž, otravné vláčení se s těžkým břemenem, když ostatní si kolem frčí a užívají si to. Možná je to tím, že tito lidé netuší, kde je motor a jak se zapíná.

Podívám-li se do svého života, objevím brzy, že nejsem zdaleka tak svobodný, jak jsem si myslel. Mám všechny možné pány, vlastníky domu či řidiče, kteří řídí můj život, kteří mne postrkují. Jedním z nich může být i má práce.

Ráno člověk vstane, je rád, že je schopen vstát, že může jít do práce, poděkuje Bohu za nový den; cestou se ještě pomodlí, vidí např. v létě, že bude krásný den, vychází slunce, zpívají ptáci, prostě v duši je pokoj... Člověk si říká: „Děkuji Ti, Bože, že nám to všechno dáváš, že nás zahrnuješ těmito dary. Pojď se mnou, prosím, Pane Ježíši, a veď mě, ať ten den plodně prožiji.“

Apoštolové dokázali své životy plně odevzdat Bohu, proto také zažili výjimečné události.

Vypadá to nádherně. Jenže když přijdu do práce, kolega oznámí, že se nějaký stroj porouchal, nepřišel materiál, zvoní telefony, valí se problémy... a už mě to vtáhne. Až když už podvacáté běžím po schodech, vzpomenu si: „Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mi s tím, sám to nezvládnou!“ Jakou dobu musel Pán stát někde v koutě, kde jsem ho zanechal! Tam trpělivě čekal, až si zase na něj vzpomenu a pustím ho zpátky do svého života, svých problémů. Proč jsem ho s sebou nevzal hned? Proto, že ještě není úplně Pánem mého života. Ale k tomu je třeba něco dělat, vynaložit námahu i oběti a vyjít naproti jeho lásce. Je to činnost asi na celý život a ani to nemusíme stihnout. Důležitá je ale snaha a touha po tom.

Elias Vella v knize Ruku v ruce s Ježíšem říká: „Nejdokonalejší rozměr je setkání s Ježíšem jako s Pánem mého života. Znamená to odevzdat svůj život do jeho rukou v dokonalé poslušnosti, protože vím, že mě miluje. Zaměřme se tedy na naše setkání s Ježíšem jako s Pánem našeho života. Znamená to odevzdat všechno, čím člověk je, co má nebo co si myslí, do Božích rukou. Proč? Příčina takového odevzdání vyplývá ze skutečnosti, že člověk je přesvědčen, že Otec ho miluje a chce mu dát to nejlepší.“

Dalšími pány mohou být perfekcionismus na zahradě či doma, mé břicho, jídlo, pití, sexualita či přání být někým známým. Nebo vztahy

k jiným (zdánlivá přátelství), televize, sítě, určité knihy a časopisy...

Naše otročení vypadá tak, jak popisuje sv. Pavel v listě Římanům: „Nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím.“ To znamená, že mé hříšné touhy, vycházející z egoismu, jsou mým pánem. Svátý Pavel se ptá, kdo ho vysvobodí z tohoto těla smrti (s jeho hříšnými sklony), a nachází odpověď: „Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho.“ (Řím 7,14-25). Nejsme tedy s to sami překonat síly zla a hříchu. Osvobození přijde, když přijmeme Ježíše za Pána svého života.

Kdo udělal zkušenost vnitřního otroctví (např. závislost), může potvrdit Ježíšovo slovo „když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni“ (Jan 8,36). Dovolím-li tedy Ježíšovi, aby byl Pánem mého života, můžu zažít řadu krásných důsledků. I tak přijdou mrzutosti, břemena, obtíže. I tehdy budu muset nést kříž. Bude mnoho věcí, které nebudou probíhat tak, jak bych chtěl. Ale budou probíhat tak, jak on chce, protože má vše ve své ruce a dovede ze všeho vytěžit dobré. Je-li naším Pánem, nemůže nic jít úplně špatným směrem.

A s touto vírou v jeho milující přítomnost, s tímto postojem stále odevzdanosti jemu, přijímejte proto bolesti a utrpení. Učme se pouštět to, co křečovitě držíme, říkat ano - a nemůže nás žádná těžkost překvapit. Více se modleme, učme se důvěřovat. Hledejme útočiště v Ježíšových pažích navzdory otázkám „proč“ a „proč právě já“. A pak dokonce i s vírou, že Ježíš je vítězem i nad smrtí, pohledme smrti do tváře s úsměvem: „Ty mne ve své moci neudržíš. Můj vzkříšený Pán mne vyrve z tvých rukou. S ním budu žít navždy.“

Chtějme si tedy Ježíše volit jako Pána našeho života. Chtějme mu předat klíč našeho života a ponechat mu ho a pak zakusit, kolik pokoje, radosti a síly je nám díky tomu otevřeno. Jak to udělat? Stačí 3 věci, jak je uvádí sv. Pavel: „Víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“ Posilujme svou víru modlitbou a dalšími aktivitami k jejímu prohloubení s nadějí, že se naše životy propojí se životem Pána Ježíše v nekonečné lásce.

Libor Tousek, Pelhřimov

Text byl prosloven ústně při katechezi 3. týdne loňského semináře v Duchu svatém na téma "Ježíš je pánem tvého života." Se svolením autora je zkrácen a spolu s autorem si přeji, aby sloužil i jako pozvánka na další ročník (*viz i vepředu*). Akce má tyto pilíře: 1) společná modlitba (i chvály a písně), 2) katecheze, 3) sdílení ve skupinkách. Seminář velmi doporučuji. **J. Mazanec**

Citáty sv. Terezie Benedikty od Kříže (E. Steinové)

- Tomu, kdo s nejnitternější odevzdaností činí, co Bůh po něm žádá, se Boží život stává jeho vlastním vnitřním životem. Když se do sebe pohrouží, nachází Boha.
- Jsou dvě cesty ke spojení s Bohem (a tím i k dokonalosti lásky): buď namáhavě šplhat vlastním úsilím, s pomocí Boží milosti, anebo se nechat nést vzhůru, což ušetří hodně námahy, ale příprava a realizace tu přece jen kladou na vůli vysoké nároky.
- Existuje stav spočinutí v Bohu, úplné přerušení veškeré intelektuální aktivity, kdy člověk doopravdy přestane jednat. Svou budoucnost prostě svěří do Boží vůle. Je to ovšem naprosto odlišné od stavu netečnosti, jehož příčinou je nedostatek životní energie.
- Stav spočinutí v Bohu mi přinesla životní zkušenost, při které jsem zcela vyčerpala své síly, vyschly všechny mé duchovní zdroje a ztratila jsem schopnost jednat. Přináší pocit nepředstavitelného bezpečí a naplňuje mě životem do té míry, do jaké se mu sama odevzdám.
- Být Božím dítětem znamená vložit veškerou naději i obavy do jeho rukou a přestat si dělat starosti o budoucnost. Právě z takového postoje čerpá Boží dítě pokoj a radost.
- Každý, kdo se bezpodmínečně odevzdá Pánu, jím bude vyvolen jako nástroj k budování Božího království.
- Bůh dobře ví, jaké má se mnou plány. S tím si nemusím dělat starosti.
- Když mi Bůh prostřednictvím proroka říká, že při mně stojí věrněji než otec a matka, ano, že On je láska sama, pak poznávám, jak „rozumná“ je má důvěra v ruku, jež mě drží...
- I když bývám občas velice unavená a zdá se mi, že tlak nastalé situace je přímo nesnesitelný, nedám se vést podobnými náladami a doufám, že přijdou lepší časy a s nimi se mi vrátí energie.
- Nevíme, kam nás Ježíš povede na této zemi, a ani bychom se na to neměli předčasně ptát. Víme jen, že těm, kdo milují Boha, nakonec vše pomáhá k dobrému. A Pánovy cesty vedou dál, než cesty tohoto světa.
- Už nyní s radostí přijímám smrt, jakou mi určil Bůh, v naprostém podrobení jeho nejsvětější vůli. Prosím Pána, aby ráčil přijmout můj život a umírání ke své cti a slávě. **(z www.bosekarmelitky.cz)**

Tříkrálová sbírka slaví 25 let

Již čtvrtstoletí obcházejí charitní koledníci v kostýmech tří králů města a obce po celé republice, aby za zpěvu písně „My tři králové“ přinesli lidem radost a požehnání a vykoledovali do kasiček pomoc pro lidi v nouzi. Na Pelhřimovsku se první koleda konala v roce 2001, od té doby počet dobrovolníků i štedrost dárců neustále roste.

Ani na počátku nového kalendářního roku nebudou tříkrálové skupinky ve vašich obcích a městech chybět. Královskou dvojici můžete potkat **od 1. do 14. ledna**, kdy celorepubliková charitativní sbírka probíhá. Svým darem do Tříkrálové sbírky pomůžete mnohým kolem nás. Výtěžek pomáhá rozvíjet charitní služby a podporuje lidi v těžké životní situaci na Pelhřimovsku, Pacovsku a Kamenicku, mezi kterými jsou i osoby se zdravotním postižením, senioři či matky s dětmi v tísní. Většina vykoledovaných peněz pomůže v regionu, kde byly vybrány. **(tb)**

Charita hledá koledníky pro Tříkrálovou sbírku

Kontakt pro zájemce:

Charita Pelhřimov – Tomáš Březina – 605 419 891,

tomas.brezina@pelhrimov.charita.cz.

Charita Kamenice nad Lipou – Jitka Koubová, 731 402 983,

jitka.koubova@kamenice.charita.cz.

Případně kontaktujte koordinátora sbírky ve vaší farnosti.

Tři králové vás navštíví:

4. ledna – Bedřichov, Bohdalín, Bořetín, Bratřice, Cetoraz, Černovice, Hojovice, Jetřichovec, Kámen, Kamenice nad Lipou, Křeč, Mezilesí, Mnich, Pacov, Pelhřimov, Pošná, Proseč u Pošné, Práslavice, Roučkovice, Salačova Lhota, Samšín, Těmice, Včelnička, Věžná.

11. ledna – Lukavec, Nemojov, Nový Rychnov, Zajíčkov.

Termíny v dalších obcích budou postupně doplňovány na stránkách Charity Pelhřimov.

Pokud koledníky nezastihnete, na webu www.trikralovasbirka.cz je k dispozici online koleda. Příspěť lze i přes QR kód nebo bankovním převodem na sbírkový účet: 66008822/0800, VS Charity Pelhřimov: 777926001. Tyto způsoby darování jsou otevřené do 31. ledna.

Přidejte se i vy ke koledě a odstartujte nový rok dobrým skutkem.

Děkujeme, že pomáháte lidem v nouzi. **(tb)**

Zapalme svíčku: Kalvárii prozářilo na 60 plamíneků

Jak již bylo vzpomenuto v minulém čísle časopisu, na druhou prosincovou neděli připadá Světový den památky zesnulých dětí. V Pelhřimově přinesl desátý ročník akce Zapalme svíčku takřka dvojnásobný ohlas než loňské setkání. Rodiny a přátelé se vzpomínkou na své zesulé blízké rozsvítili na Kalvárii na šest desítek svíček.

Při setkání zaznělo duchovní zamyšlení jáhna Josefa Hejdy, o hudební doprovod se postarala Viktorie Fuková ze Základní umělecké školy Pelhřimov a chválová kapela pelhřimovské farnosti NOvý Eden. „Všem našim hostům posíláme srdečné poděkování. Stejně jako těm, kteří nás svým vystoupením podporují opakovaně, jsme vděční i za nové účinkující. Kapela NOvý Eden nám totiž jubilejní ročník velice hezky zpestřila. Vážíme si také každého jednotlivého návštěvníka a podle jejich počtu i nových tváří, které přicházejí připsat na seznam vzpomínaných dětí další jméno, víme, že má toto setkávání smysl,“ říká za organizátory Petra Marynets.

Podobně jako na Kalvárii se lidé scházejí a zapalují svíčky po celém světě. V České republice tato setkání podporuje spolek Dlouhá cesta, letos jich proběhlo dvacet. V Pelhřimově je organizováno za pomoci dobrovolníků a pracovníků Charity.

Tomáš Březina

Charita Pelhřimov a Charita Kamenice nad Lipou se slučují. Všechny služby zůstávají zachovány

K 1. lednu dojde ke sloučení Charity Kamenice nad Lipou s Charitou Pelhřimov. Stejně se před dvěma lety také Charita Pacov stala součástí své větší pelhřimovské „sestry“. Proces slučování je dlouhodobě plánovaný krok, jehož cílem je zpřehlednit činnost Charity na území pelhřimovského vikariátu (území okresu Pelhřimov mimo Humpolecko). Pro Charitu, která bude větší organizací, by navíc mělo být snazší reagovat na nové potřeby lidí v nouzi.

„Veškeré činnosti, kterým se dosud věnuje Charita Kamenice nad Lipou, zůstanou zachované. Od nového roku 2025 je však budou pracovníci Charity Kamenice nad Lipou vykonávat jako zaměstnanci Charity Pelhřimov,“ říká Jiří Kohout, ředitel Diecézní charity České Budějovice a dodává: „Velmi oceňuji práci, kterou v Charitě Kamenice nad Lipou odvedla její ředitelka paní Jitka Koubová. Za jejího působení se Charita v Kamenici významně rozrostla. Těší mě, že paní Koubová zůstává v Charitě dál, i když na jiné pozici.“

„Na proces slučování jsme s paní ředitelkou Koubovou začali chystat už před více než rokem. Od 1. ledna jsme připraveni převzít veškeré služby, které chceme dál rozvíjet. Klienti tak změnu prakticky nepoznají,“ doplňuje Jiří Smrčka, ředitel Charity Pelhřimov. **(Charita PE)**

Děkujeme za Vaši přízeň a přežeme Vám vše dobré do nového roku!

„I JEN KAPKA SOUCITU ZMĚNÍ SVĚT V MĚNĚ CHLADNÝ, VÍCE SPRÁVEDLIVÝ.“
PAPEŽ FRANTIŠEK

 Charita Pelhřimov

Putovali jsme za Pannou Marií, královnou Turzovky

Skupiny poutníků většinou z pelhřimovského, humpoleckého a táboorského vikariátu jezdí léta každý rok na sv. Václava na Slovensko, na mariánské poutní místo - Živčákovou horu, známou také pod názvem Turzovka. O této hoře P. Pio řekl: **"Turzovka je pravé zjevení, budou to jednou slovenské Lurdy."**

Letos jsme tento zájezd uskutečnili v růžencovém měsíci - 19. října. Autobus odjížděl už ve 3.00 ráno z Turovce přes Pacov, Pelhřimov a Humpolec. Po požehnání P. Petra Konopíka z Nového Rychnova a krátké modlitbě ze mne (a myslím, že ze všech) spadly všechny obavy. Jel s námi ještě P. Václav Šika z Kamenice nad Lipou.

Po rozednění jsme se začali modlit, zejména růženec, který je s tímto místem spojen. Po 9. hodině jsme přijeli na slovenskou stranu Beskyd k Turzovce a museli se rozhodnout, kdo vystoupí u lávky přes Kysucu a podnikne putování po strmé tříkilometrové cestě Matúše Lašuty, a kdo se nechá vyvézt kyvadlovou dopravou.

Překvapilo mě, že se pěšky vydalo poměrně dost poutníků. Odvahu našli i manželé se dvěma pěti- až osmiletými dětmi. Většina jela kyvadlovou dopravou. Vzpomínala jsem, jak jsme tudy putovali rok co rok pěšky s duchovním doprovodem P. Stříže cestou Matúše Lašuty, lemovanou jednotlivými zastaveními křížové cesty, množstvím svatých obrázků, oltářníků a citátů přišpendlených jen tak na stromy. Pater Stříž i za deště poklekal před každým zastavením a pohroužen do modlitby nic nedbal na to, že na něj prší. Někteří tehdy z přesvědčení, že správný poutník má vydat oběť v podobě fyzického utrpení, šli bosí. Teď s námi jsou noví poutníci. Zdalipak je toto místo také osloví?

Po schodech, které střeží sochy sv. Cyrila a Metoděje, vystupujeme k modernímu kostelu (*foto vpravo*), jehož základní kámen posvětil Jan Pavel II. roku 1990. U destiček na zdi jsou jména donátorů.

Vstupujeme hlavním vchodem do prosvětleného kostela, nad jehož výzdobou nelze než žasnout. Velká prosklená okna umožňují výhledy na krajinu a mozaiková výzdoba odkazuje na zasnění kostela, na Pannu Marii Matku církve.

Převažující zlatá barva mozaiky, jejíž skleněné zlaté díly odrážejí a násobí přicházející světlo, symbolizuje nebeskou slávu a odkazuje na Krista. Na mozaice je výjev, kdy Noe rukou ukazuje zvířatům, aby se nalodila dovnitř a dívá se na holubici, která přináší zvěst o skončení povodně. V arše lze vidět i obraz Matky Boží, abychom si uvědomili, že tak, jak v arše bylo zachráněno lidstvo, byla i Maria uchráněna od hříchu.

Neméně působivé je stvoření Evy, která vychází z Adamova boku, vytahuje z jeho rány svůj plášť. Je zde znázorněna i událost prvotního hříchu, kdy se Eva přestane dívat skrze pokušitele na ruku Nebeského Otce, která je zcela otevřena jako obdarovávající své stvoření, ale chová se podle své vlastní touhy a sahá po zakázaném ovoci.

I oltář obepíná pás mozaiky, do které jsou vsazeny tři vyobrazení: had na holi, ošatka s chleby a mísa s dvěma rybami. Chleby jsou označeny křížem, protože se stávají eucharistií. V zadní části oltáře jsou vloženy relikviáře s ostatky svatých, mezi nimiž nechybí sv. Jan Pavel II.

Foto: Marie Formanová

V 11 hod začíná mše svatá. Slouží ji pět kněží, dva naši a tři misionáři Nejsvětějších srdcí Ježíše a Marie, kteří zde mají komunitu. Jeden je tmavší pleti, je z Indie – a hlavní celebrant P. Ondrej Sabó vyzdvihuje jeho píli v učení slovenského jazyka a nechá ho, aby nás slovensky pozdravil a povzbudil.

Mše svatá má obrovskou sílu, Boží láska proniká do našich srdcí. Cítím, že i ten nejmenší dar, který Kristu dáváme, se v jeho ruce může stát stejně tak velkým jako jeho láska, pokud i my dáváme s láskou. Po mši většina z nás navštěvuje kapli svatého Josefa.

Chtěli mě vyčerpat...

Pak už se vydáváme po hřebenu kopce k místu zjevení, kde dnes stojí kaple Panny Marie Královny pokoje. Míjíme upravené prameny, které v této hoře chudé na vodu po zjevení vytryskly a mají léčivé účinky. Kardinál Tomášek kdysi řekl: "Když přijdu k Svatému Oci, jeho první otázka zní: "Co Turzovka?" A druhá otázka je: "Donesl jsi mi vodu z Turzovky?""

Zde se roku 1958, sto let po zjevení v Lurdách, v období přísného komunistického režimu (kdy si jen tak někdo nemohl "zahrát" na vizionáře, šlo o život) se hajnému Matúšovi Lašutovi (*foto vpravo nahore*) zjevila Panna Maria. Chudý lesník se zde ten den stejně jako každý den modlil u jejího obrazu na stromě. „Ke konci Zdrávasu jsem náhle nalevo zahlédl krátký záblesk. Podíval jsem se tam a

užasl jsem: ve vzdálenosti asi 12 metrů jsem asi ve výšce dvou metrů nad zemí, jakoby na malém návrší, uviděl sochu Panny Marie Lurdské. Ruce měla sepjaté a na levé jí visel dlouhý růženec. Tvář měla mírně oválnou, běloučkou. Vypadala jako 16-17letá dívka...“ Když se paní usmála a začala mu dávat pokyny, poznal, že se jedná o živou bytost. Začal plnit úkoly, které mu dala. I růženec, který se neuměl modlit, najednou uměl.

Místo se stalo cílem poutníků z celé země, ale také trnem v oku Státní bezpečnosti, která Matúše nutila, aby zjevení popřel. Byl několikrát vyslýchán, později i hospitalizován na psychiatrii, téměř 10 měsíců mezi těžkými pacienty. „Nedopřáli mi ani chvilku oddechu, jídla a spánku. Chtěli mě úplně vyčerpat anebo zmást, ale jaké bylo jejich překvapení, když ve všech 120 zápisech četli stejné výpovědi. Čím byla situace pro mě těžší, tím víc jsem cítil pomoc Matky Boží. Lidé si brzy všimli, že jsem se změnil. Hlavně je překvapila má denní účast na svaté mši a svatém přijímání.“

Dožil se 94 let a až do své smrti r. 2010 ochotně přijímal návštěvy poutníků. K pravosti zjevení církev stále nezaujala oficiální konečné stanovisko. Nicméně v roce 2008 vyhlásil žilinský biskup Tomáš Galis vrch Živčáková za mariánské poutní místo a místo modlitby.

Pouť na Turzovku se stala za minulého režimu posilou. I já jsem se s maminkou jednou zúčastnila, tehdy tam byl jen malý oltářík pod obrázkem. Maminka se s vizionářem asi dvakrát setkala. Vždy přivezla „svatou vodu“, a já poslouchala příběh o zjevení a uzdravení.

Obdivovala jsem Matúše, který dokázal jít proti proudu. „Když člověk chce, vytrvá. Vše se postupem času naučí. Ani já nejsem lepším než vy. Ale tři laťky rozbitého plotu, které jsem měl opravit, mi připomínaly chyby, které jsem chtěl napravit: modlit se růženec, více chodit ke svatému přijímání a usmířit se s lidmi... Smíření je podmínkou míru. Když to pochopíte, budete žít radostně. I já jsem se zbavil všech nemocí a bolestí, především nevyлéčitelného kašle,“ říkal Matúš. Z léčebny se vrátil s těžce poškozeným zrakem a zbylo mu už jen pár zubů. Ale nezahořkl, byl vyrovnaný a pokorný.

Když jsme přišli do kaple na vrchu (*foto níže*), byla téměř plná poutníků sedících nebo klečících před křížem a Pannou Marií. I já se snažím, unavená po probdělé noci, modlit se, děkovat a prosit za ochranu a o přímluvu za své úmysly, mír ve světě, Boží požehnání

Foto: Ján Jankovič

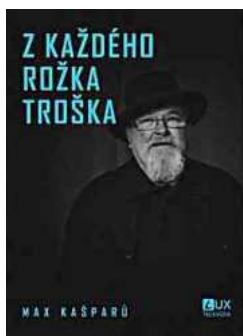
pro rodiny, farnosti a kněze, za poutníky, kteří s námi být nemohou.

Při pohledu na dřevěnou sochu Matky Boží, vytesanou horníkem z Hlučína, který nikdy nepracoval se dřevem, a na obrázek Panny Marie s Ježíškem, kteří zůstali jako zázrakem při ničení oltářů a obrazů neporušené, si více uvědomuji potřebu pokání, modlitby a smíření. Při cestě zpět čerpáme z léčivých pramenů vodu, o jejíchž účincích svědčí desítky důků vyrytých do kamenných desek.

Po Turzovce nás čekají ještě Křtiny, kam přijíždíme před soumrakem. Poutnímu místu vévodí kostel architekta Santiniho (*foto výše*), nazývaný Perla Moravy. Prohlédli jsme si zvonkohru, která patří k největším ve střední Evropě, a pouť zakončili adorací před sochou Madony, které je přisuzována zázračná moc. Adorace vedená P. Konopíkem byla úžasná. Jím projevená láska a úcta k Matce Boží jako by se na nás přenášela, cítili jsme se pokornějšími, vědomi si, že sami nezmůžeme nic bez její ochrany a milosti. Na konci jsme zpívali Budiž vděčně velebena a zvučnými hlasy nás podpořili i oba kněží.

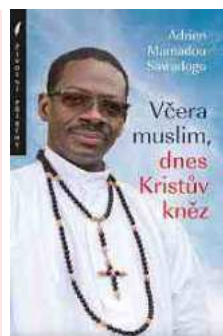
Domů jsme odjížděli za tmy. Fyzicky náročnou pouť jsme i my starší zvládli jistě díky přímluvě a ochraně Panny Marie. Děkuji P. Konopíkovi a P. Šikovi za duchovní vedení a pomoc s organizací, všem poutníkům za modlitby i za to, že zájezd proběhl v klidu a bez větších problémů. Bohu díky!

Marie Simandlová, Jetřichovec

Renesanční duchovní našeho vikariátu, P. Max Kašparů, má nejen slovenskou manželku, ale i řadu věrných slovenských čtenářů. A právě pro ně vyšlo jakési "best of" z jeho tvorby, doplněné i o nové texty. Čtenář se tak může těšit na pestrou plejádu úvah a postřehů, životních moudrostí a příběhů z terénu našeho regionu, ale i typický "kašparovský" humor.

Adrien Mamadou Sawadogo je katolickým knězem a misionářem z afrického Mali. Ke křesťanství konvertoval z islámu. Říká: „Nejde tu ani o vítězství křesťanství, ani o prohru islámu, ale o uskutečnění Božího díla. Je to Bůh, kdo vždy zvítězí." Na jeho kněžské svěcení dorazil překvapivě i jeho otec, který zůstal muslimem, ale respektoval volbu svého nejstaršího syna.

Opravdové životní příběhy českých řeholnic a řeholníků ve víru bouřlivého 20. století jsou mnohdy napínavější než fiktivní thrillery. Kdo byly ony ženy, které se staly předobrazem románového bestselleru Bílá voda? Jaký byl osud oněch nenápadných mužů zasažených komunistickými restrikcemi, které vyvrcholily Akcí K? Kniha přibližuje osudy řádových sester a bratrů.

Tomáš Halík píše papeži Rafaelovi. Jméno tohoto fiktivního papeže - „Boží lék“ či „Bůh uzdravuje“ - naznačuje poselství knihy: v době globálních krizí je třeba probudit terapeutickou sílu víry. Snem Tomáše Halíka je církev, která vyjde z úzkého katolicismu k široce otevřené katolicitě (všeobecnosti) a přitom nic neztratí, a cítí spoluzodpovědnost za přírodní i společenskou atmosféru.

96 tisíc sledujících na Instagramu není málo. „Ježíš by dnes měl TikTok,“ tvrdí sestra salesiánka Lamiya Jalilová, která pochází z Ázerbájdžánu, ale dnes byste nevěřili, že není rodilá Slovenka. Na sítích ji uvidíte při sportu, na čtyřkolce, na ferratách, zkrátka v netradičních situacích. Video o "outfi-tech řeholnic"? 45 tisíc zhlédnutí.

Pavel a Radka vyprávějí příběh o tom, jak je Bůh nečekaně povolal do míst, kde by to nečekali. Dnes budují na hranicích Thajska a Barmy speciální tábor pro dětské uprchlíky. Na webu své charitativní organizace mají verš z Izajáše: "A potom jsem uslyšel hlas Panovníka, jak říká: Koho pošlu a kdo nám půjde? Řekl jsem: Zde jsem, pošli mne!" Za tip děkujeme Pavlu Poláčkovi.

P. Peter Krenický neopustil svou 30letou misii na Ukrajině ani po ruské invazi. Ruští vojáci ho zajali a mučili. Dnes říká: "Jsem vděčný za to, že jsem při zajetí poznal, jak jsem slabý, ale také to, že Pán je blíží než agrese, nadávky i mé negativní myšlenky. Jsem "Božím otrokem", protože jsem závislý na jeho lásce." Za tip děkujeme Marii Markové.

Tip na pouť: Hora Matky Boží – královéhradecká diecéze

Poutní areál Hora Matky Boží se rozprostírá nad městem Králíky v blízkosti polských hranic. Dominantní vrch, který je vysoký jako náš Křemešník, nesl původní název Lysá hora. Nové jméno získal se vznikem poutního místa, o které se zasadil královéhradecký biskup Tobiáš Jan Becker.

Stavba chrámu Nanebevzetí Panny Marie začala na konci 17. století. V roce 1700 byly práce ukončeny a do kostela byl umístěn milostný obraz Panny Marie Sněžné. Postupně se areál s ambity rozrostl ještě o klášter servitů a celé okolí získalo ráz barokní krajiny. Na hlavní pouť přicházelo až sto tisíc věřících.

V 19. století přišli redemptoristé, kteří poutní místo spravovali do roku 1950. Poté byl klášter i s poutním domem proměněn komunistickým režimem v internační tábor pro kněze a řeholníky. Obnova místa byla umožněna až po roce 1989.

Během roku se zde můžete zúčastnit duchovních obnov. Areál spravuje biskupství královéhradecké. (tb)

Foto: Roman Polách/
Člověk a víra

Soutěž: poznejte fotku

Minulý úkol (vlevo), kapli Panny Marie Bolestné v Kámeni správně uhodli Jiří a Ondřej Blahovi a Marie Jirků.

Tipy na foto vpravo posílejte **do 15. ledna** na mazanec@centrum.cz nebo na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží knihu od Matice křemešnické, které tímto děkujeme.